

Prenumerata.

W LWOWIE:
rocznie 14 zł. 40 ct.
kwartalnie 3 zł. 60 ct.
miesięcznie 1 zł. 20 ct.
półmiesięcznie 60 ct.
za odnośzenie do domu
miesięcznie 20 ct.
NA PROWINCJI:
rocznie 19 zł. 20 ct. pół-
rocznie 9 zł. 60 ct. kwar-
talnie 4 zł. 80 ct. mie-
sięcznie 1 zł. 60 ct. za
pół miesiąca 80 ct.
ZA GRANICĄ:
Dopłaca się miesięcznie
1 zł. do wsi miesięcz-
nych.
Prenumeratę przyj-
muje się tylko od 1.
i 15. każdego miesiąca.
Numer kosztuje 6 ct.

KURJER LWOWSKI

wychodzi codziennie także w Niedzielę i Święta o godzinie 8. rano.

Biuro Redakcji przy ulicy Kopernika 1. 9. (urząd telegraficzny)

Administracja i Ekspedycja przy ulicy Akademickiej 1. 3.

Dziś: Grzegorza.

Sobota: Izidora oracza.
Niedziela: Beatryczy.

Poniedziałek: Pankracego.
Wtorek: Serwacego.
Środa: Bonifacego.

Kalendarz myśliwski: Wolno polować tylko na
cietrzewie.

Wschód słońca o 4 g. 37 min
Zachód słońca o 7 g. 17 min.
Długość dnia 13 godz. 59 min
Barometr idzie w górę.

Ogłoszenia.

Od objętości wiersza
piętych pięćdziesiąt
wierszy 6 ct.
Reklamy w rubryce
„Nadesłane“ 20 ct. od
wiersza.
Jedno ogłoszenie
dobre do 6 wierszy
20 ct.
Dobroczenia do Kur-
jera (Prospekta, cyran-
larze etc.) przyjdzie się
za cenę 1 zł. od 100 egz.
dla zasługujących a
50 ct. od 100 egz. dla
miejscowych prenume-
ratorów.
Rekopisów Redak-
cja nie zwraca.
Listy reklamacyjne
niepociągane nie-
podlegają opłacie.

Synekurzyści.

Jeszcze nie zastężyło miejsce po p. Köveszu w administracji skarbkowskiej. Dopiero co uchwalono rozpisanie konkursu, a warunki jego są niewiadome, i określenie ich zastrzegła sobie Rada wywiadowcza. Konkurs tedy dopiero za parę tygodni będzie mógł być ogłoszony — a już się rozpoczęło polowanie na opróżnioną posadę. Wymieniają nam liczny poczet kandydatów, a między nimi ledwo jeden lub dwóch zasługuje na tytuł do ubiegania się o urząd administratorski takiego majątku, jaki ma fundacja. Kładzie inny nacisk na ten wyraz: tytuł, bo daleki on jest jeszcze od faktycznego uznania zdolności lub stosowności osób; w rzeczywistości bowiem chyba tylko jeden z dotąd wymienianych mógłby być mianowany.

Reszta zaś dzieli się na dwie kategorie: jedni mają już stałe zajęcia około administracji własnych majątków, i widocznie w osiągnięciu posady na 2400 zł. z pomieszkaniem i emolumentami, chcieliby uzyskać sobie jeszcze uboższe i zajęcie z przyzwoitym dochodem, aby mógł ze wsi przenieść się do Lwowa dla wychowania dzieci i t. p.

Do drugiego rodzaju należą kompetenci, dla których każda wakująca i nadarzająca się posada bywa pożądaną. Są to bankruci, którzy fortunę rodzinną przez rozrzutność i niegospodarność, przez szulerkę i wojaże po cudzoziemskich „badach“ przepatali, i nie mając co robić, czem szumić a nawet nie będąc zdolnymi do zarobkowania pracą, wysiadują kąty po kasynach, słyną z pieczeniactwa, i są każdej chwili do

dyspozycji „na usługi kraju“ lub „instytucyj publicznych“.

Bankrut, który nie umiał administrować własnym majątkiem, a nawet roztrwonął posag żonin — doznaje nagle skutków ducha świętego, i uczuwa w sobie talent na dyrektora zakładu finansowego lub gospodarczego.

Rodzaj ten pasożytów rozplenił się u nas w przerażającej — mnogości, i stanowi najniebezpieczniejszą plagę w naszym życiu publicznym.

Nałogowym będąc próżniakiem, indywiduum takie wypatruje i dybie na lada otwierające się widoki osobiste, a rozporządzając zwykle z lepszych czasów liczną parentelą ciotek, babek i wujaszek, zdobywa sobie protekcje na wszystkie boki, i zabiera nietylko najczęściej ale w regule chleb, należny ludziom istotnie zdolnym i usposobionym. Trzeba być wtajemniczonym w zabiegi takie i przypatrzeć się im z bliska, aby mieć wyobrażenie, do jakiej obrzydliwości i bezwstydności dochodzi nieraz gonitwa takich osób za posadami, na utrapienie ludzi wpływo- wych, członków walnych zgromadzeń, korporacji lub akcjonariuszów.

Stądto wynika, że ludzie rzeczywiście zdolni i fachowi marnieją, nie mogą sprostać możniejszemu w spodnieczkowe protekcje rywalom, lecz daleko gorszy skutek wynika ztąd dla instytucyj, bo próżniaczysko, do żadnej pracy niekwalifikowane, staje się trapieniem podwładnych, nęka i tamuje regularny tok spraw, ze swej strony proteguje nierobów a kuzynków, zniechęca całe otoczenie, forytuje sprawy osobiste wątpliwej jakości — krótko mówiąc — staje się przyczyną, że

instytucje popadają w zastój i chromają ze szko-
dą interesów publicznych.

Osobistości tego gatunku, mają to do siebie, że nazwiska ich można spotkać na każdej liście kandydatów w zakładach tak zwanych „obywatelskich“. Niewahałyby się podobno kompetować nawet o opróżnioną posadę arcybiskupa, gdyby to nie było bardzo śmieszne. Podziwienia godna wszechstronność talentów, a roboty ani za grosz, zwłaszcza przy nałogowej kumulacji zajęć!

Przewidując, że podobna sfera synekurzystów rzuci się teraz również na nieszczęśliwą fundację skarbkowską, i będzie usiłowała ująć ją w ramiona polipowe, czuliśmy się obowiązani, naznaczyć tych panów na razie bez przytoczenia nazwisk, a mamy nadzieję, że rada wywiadowcza, ewentualną decyzję swoją rzuci tylko na szalę kandydatów, dających rękojmię prawdziwej fachowości i prawidłowego doświadczenia, tembardziej, że wypadnie czyścić stajnię (jak się ktoś nieświadom mitologii temi dniami wyraził) „z Augiaszów“.

Z życia towarzyskiego Rosjan.

Petersburg, 3 maja. Dzień po dniu dwa sen-
sacyjne i analogiczne potroszę procesy rozpatry-
wane były onegdaj i wczoraj w tutejszym sądzie
okręgowym. Pierwszy proces o tajemne szulerstwo
nie jest rzadkością w ostatnich czasach; niemasz
miesiąca aby nie było słyhać o jakimś nowym
domu gry, w którym przydybano tyłu a tyłu szu-
lerów; wymieniają nazwiska i niektóre z nich

Wiwisekcja.

Od kilku lat w pismach fachowych wre bar-
dzo namiętna walka z powodu wiwisekcji. O ile
wiemy u nas nie zajmowano się tem wcale, a ła-
two to wytłómaczyć, brakiem zakładów biologi-
cznych, w których by wiwisekcji dokonywano.
Natomiast za granicą, a zwłaszcza w Niemczech
ciągle ścierają się zdania a rozprawy z obu stron
nie rzadko przybierają charakter namiętny, nie-
godny uczonych, którzy waleczą po jednej lub
drugiej stronie.

Chwalebny wyjątkiem jest dodatek do
„lipskiej gazety ilustrowanej“, z dnia 26. kwie-
tnia r. b. wydany staraniem drezdeńskiego to-
warzystwa mającego na celu zwalczanie „umie-
jętnego dręczenia zwierząt“. Artykuł ten obejmu-
jący dwa wielkie arkusze drobnego druku z od-
powiednimi ilustracjami, napisany spokojnie, a
bardzo przekonująco posłuży nam za podstawę
do zaznajomienia czytelników z ostatnimi wy-
nikami na tem polu. Należy przedewszystkiem
uwzględnić, że wszystko co on zawiera, popar-
te jest dosłownymi cytatami z dzieł różnych
biologów i wiwisektorów, że przeto żadną miarą
o przesadę ani nieprawdę posądzać go nie mo-
żna. Z powodu jego obszerności w dosłownem
tłómaczeniu podać go nie możemy, streścimy je-
no rzeczy ważniejsze.

1. *Srodki do ubezwładnienia zwierząt* podda-
nych wiwisekcji są trojaki: a) ogłuszające (ana-
estetica np. Chloroform, Eter i t. p. b), narkoty-
czne, czyli hipnotyczne (Opium, Morfina, i t. p.)
c) pozornie usypiające np. Curara.

Pierwszych nie używa się wcale, ponieważ
wystarczają one tylko na bardzo krótki przeciąg
czasu, a w większej zadanej ilości śmierć spro-
wadzają.

Drugich używa się do chwilowego ubezwła-
dnienia zwierząt, gdy się je przywiązuje na stole
operacyjnym, inaczej bowiem nie można by ich
dowolnie umieścić.

Trzecim środkiem jest curara, mająca wła-
sność ubezwładnienia nerwów ruchu, a niewpły-
wająca zupełnie na nerwy czucia. Claude Bernard,
który pierwszy odkrył właściwości tej rośliny
twierdzi, iż pacjenci, którym ją zadawano przed
operacją, byli zupełnie bezwładni, jednakowoż
odzyskawszy władzę ruchu opowiadali z najdro-
bniejszymi szczegółami wszystko co wycierpieli
i co się z nimi w czasie operacji działo. Tenże
sam autor pisze, że śmierć spowodowana cu-
rara, „jakkolwiek pozornie najspokojniejsza i bez
ruchu, jest najstraszliwszą męczarnią, jaką tylko
wyobraźnia ludzka przedstawić sobie może“
(Revue de deux Mondes. Wrzesień 1864). Mimo
to jednak w dziele „Leçons de Physiologie op-
eratoire str. 168 radzi używać jej przy wiwi-
sekcjach.

2. *Narzędzia.* Tu przytoczone są w zmniejszo-
nym formacie rozmaite przyrządy używane do cięcia
skóry i mięsa, piłowania i druzgotania kości, wyci-
niania i wrywania lub drażnienia mózgu reprodu-
kowane z dzieła Claude Bernarda i Livona. Cie-
kawszych odsyła autor artykułu do dzieła dr.
Burden Sanderson i wspaniałego atlasu profesora
Cyon, który zawiera 43 stron wielkiego for-
matu.

3. Następuje 13 ilustracji wyjętych z dzieł

znakomitych wiwisektorów, a przedstawiające
zwierzęta przygotowane do operacji lub też bę-
dące w trakcie wiwisekcji. Są tam psy lub kró-
liki, umocowane w stuczny sposób tak, że nawet
drgnąć nie mogą. Między innymi widzimy tam
przyrząd do trzymania królika, któremu zdarto z
szyi skórę i obnażono ją z mięsa tak, że wszyst-
kie nerwy i żyły są widoczne; psa, któremu przez
żyły przeprowadzają cienkie, gibkie rurki, aby w
ten sposób z różnych miejsc wydobywać krew i
ciepłotę jej mierzyć można (tak zwane katetery-
zowanie) innego, któremu całe podgardle obna-
żono ze skóry i mięsa; znowuż innego zeszczytnia-
łego skutkiem wdychiwania tlenu jak kawałek
drzewa, piecyk do pieczenia lub gotowania ży-
wych zwierząt, aby dowiedzieć się, które przy
jakiej temperaturze i w jakim przeciągu czasu
żyć przestają. Najciekawszym jednak jest aparat
pana Paolo Montegazza, który obok wielu dzieł
uczonych napisał „fizjologię miłości“ i „fizjologję
bolu“, (La fisiologia del dolore). W tym celu wy-
myślił on przyrząd do zadawania możliwie naj-
straszliwszych cierpień drobnym zwierzętom np.
królikom lub świnkom morskim, a w dziele swem
podaje rysunki tych ofiar w różnych stadiach
doświadczenia z podpisem „molto dolore“ lub
„crudeli dolore“, stosownie do zadawanych zwie-
rzęciu mąk, kończąc uwagę, że doświadczenia
takie należy czynić „z zamiłowaniem a cierpli-
wością“ (con molto amore e pazienza).

4. *Doświadczenia.* Rozmaici wiwisektorowie
opisują w dziełach swoich następujące operacje
dokonywane na żyjących zwierzętach: Wiercenie
dziury w czaszce, a następnie wypalanie mózgu
rozpalonem żelazem lub wrzącą wodą — wrzu-

słyszysz się po raz drugi i trzeci, figurowały one w procesie t. zw. waletów pikowych przed kilku miesiącami, mówiono o nich z powodu niedawnego zamknięcia domu gry to na Newskim Prospekcie, to gdzieindziej, wreszcie dziś czytamy je na obwieszczeniu wywieszonym u wejścia do sądu. Osądzony onegdaj proces nie różnił się od wielu sobie podobnych. Główny oskarżony, uprzejmy amfityryon p. Aleksander Iwanow v. Burdukow, liczący lat 63 wieku, „podejmował“ u siebie dwa razy na tydzień „przyjaciół i znajomych“, którzy zabawiali się u niego w karty charakteru zabronionego, hazardowne, i w godzinach także zbroniowych, to jest takich, w których w klubach płaci się już grube „sztrafy“. P. Burdukow bardzo był uprzejmym amfityryonem. Pozostając niedługo na służbie rządowej opuścił ją z tytułem radcy „honorowego“ i pensją wynoszącą rocznie rs. 210. Dzięki atoli wrodzonej wzorowej oszczędności, umiał z tej, napozór skromnej pensyjki wydawać jakieś głupie 15,000 rubli rocznie i odłożyć jeszcze coś na czarną godzinę, tak, że gdy skazany został onegdaj na mocy art. 990 kodeksu kar. na zapłacenie tytułem kary rs. 1,700, poufniejsi winszowali mu, że tak mało „beknął“. P. Burdukow trzymał (i trzyma jeszcze w dalszym ciągu podobno) wspaniały apartament na ulicy Karawannej, ma dwóch lokaj, Terentjewa i Andrejewa i jeździ własnymi końmi, gości podejmował zawsze „honeste“, kolacyjki jego bywały bardzo wytworne. Kiedy nadchodził „pierwszy“, tak wyglądzany przez emerytów, p. Burdukow zjawiał się punktualnie w kasie i podnosił heroicznie swoje siedemnaście rubli z kopiejkami, dobrze łamiąc sobie głowę jak tu dożyć do następnego pierwszego z dwoma lokajami, całym domem, ze służbą, stangretem, końmi i nieodstępny przyjaciele Karkazowiczem, który trzymał stale bank podczas gry, i mieszkał u Burdukowa. Koniec z końcem zawsze się jakoś wiązał, i urwało się dopiero... kiedy nagle pewnej nocy w m. lutym r. z. zesłała policja i sprowadziła brzydki protokół. Od tej pory trzeba już było żyć z wyżej rzeczonych oszczędności, i te jakoś starczyły do dnia dzisiejszego. „Gierka“ jednak nie ustawała i po owym protokole. Niektórzy ze świadków zeznawali, że bywali w dalszym ciągu n. p. Burdukowa, tylko grywano już oględniej i w gry kommersowe. Dochody p. Burdukowa stanowił procent w stosunku 5 proc. od gry hazardowej i 10 proc. od gry kommersowej, oraz zysk na sprzedaży kart, których jedna talja liczona była po dwa ruble, a w ciągu jednej nocy niszczone po 150 talij i więcej. Grywano po dwa razy na tydzień, w obrocie było przeciętnie około 20,000 rubli, zdarzało się czasem i o wiele więcej, a podczas letnich miesięcy o wiele mniej, jakkolwiek bowiem gra nie ustawała i willa p.

canie do wody psów z częściowo wyjętym lub wypalonym mózgiem, celem przekonania się, iż nie zatraciły zmysłu zachowawczego. Zaduszanie psów i innych zwierząt za pomocą a) zanurzania do wody w klatce, b) przez zatkanie narządów oddechowych; c) przez zalanie pyska gipsem; d) przez zanurzanie psiej głowy w naczyniu napełnionem rtęcią — polewanie psów naftą lub terpentynowym olejkami, poczem ogień się gasi i przez długi przeciąg czasu bada skutki oparzenia, głodzenie, zamrażanie, wycinanie rozmaitych narządów, celem przekonania się, czy i jak długo zwierzęta bez nich żyć mogą. Zaszczepianie zarazków, zadawanie silnych środków, powodujących wymioty przy zawiązaniu szyi, wlewanie różnych trucizn lub kwasów w żyły i do żołądka, przeciąganie nitki przez stos pacierzowy celem otrzymania możliwie najsilniejszego zapalenia, przepuszczanie prądu elektrycznego przez obnażony mózg lub przez oczy, związywanie kieszki odchodowej lub tętnicy sznurkiem, wsypywanie kantarjydów do sztucznie otworzonych ran, wlewanie kwasów lub wrzącej wody w żołądek, wprowadzanie piasku w tętnice, zdzieranie skóry, przecinanie narządów głosowych, aby operowane zwierzęta wyc nie mogły, golenie a następnie lakierowanie zwierząt aż do śmierci, przeciąganie nitki przez rogówkę w oku, przechowywanie w jakikolwiek sposób okaleczonych zwierząt przez długi przeciąg czasu w celu obserwacji. We wszystkich tych wypadkach robiono doświadczenia bez usypiania zwierząt, czemu zresztą nie przeczy znany wiwisektor wiedeński profesor Klein, który w roku 1875 przesłuchiwany sądownie w Londynie, zeznał, iż wiwisektor nie ma czasu tem się zaj-

Burdukowa pod Petersburgiem w Szuwałowie zawsze była otwarta, ale przyjeżdżały zazwyczaj drobniejsze ryby, bo co bogatsze wyjeżdża zazwyczaj do wód, za granicę.

Czytając relację podobnych procesów, mimowoli przychodzi na pamięć słowa moralistów, że w wieku naszym nie masz naiwnych. Jaki? a ci co uczęszczają do pp. Iwanowów-Burdukowów et consortes, których w każdym większym mieście nie brak? Toż to szczyt naiwności, grywać w takim otoczeniu i z takimi indywidualiami. Naiwność ta u niektórych jest niespożyta, trwa „usque ad finem“. Tak np. jeden z uczestników gry, stający onegdaj w sądzie w charakterze świadka, niejaki p. Osetrow, zeznał, że grywając przez kilka lat u Burdukowa, zapisywał wygrane i przegrane, bo jest dość systematyczny w rachunkach.

— I jakież był rezultat? — zapytuje przewodniczący.

— Przegrałem „en tout“ 38,000 rubli i coś.

— I jakże, czy nie widział pan w tem nigdy nic szczególnego?

— Nie widziałem i nie widzę. To jest widzę, że mi fortuna nie sprzyja i nie więcej.

Takież same w ogóle i bynajmniej nie niechętnie dla Burdukowa były zeznania i innych jego znajomych, jak np. pp. Kondojonaki, Szczedryna, księcia N. Urussowa, Olszewskiego i innych. Wedle ich słów, czas upływał przyjemnie u p. Burdukowa, przyjęcie było dobre, przegrywało się, to prawda, ale zrzędzeniem losu, i basta.

Sąd, jak rzekliśmy, skazał p. Burdukowa na karę pieniężną w ilości 1,700 rs.

W procenie onegdajszym występował też jako świadek niejaki p. Zarudnyj, który już stawał w procesie waletów pikowych, wczoraj zaś zajął miejsce na ławie oskarżonych w procesie „czarnej bandy“, który rozpoczął się o 1 z południa w sali sądu okręgowego, przepełnionej od góry do dołu publicznością. Jako główni oskarżeni figurują w nim pp. Kotowicz (25 lat wieku), Grjaznow (25 lat), Korniłow (39 lat), Rabutowskij (40 lat), Dubeckij (42 lat) i Zarudnyj (63 lat). Wczoraj odczytany został akt oskarżenia, w pewnych ustępach którego dość drastycznych, znajdujących się w sali ciekawa żeńska połowa audytorjum wielokrotną miała sposobność przekonać się, że obecność jej jest zbyteczna. Dotrwały jednak wszystkie na stanowisku do ostatnich słów prokuratora p. Soblina. Na zapytanie przewodniczącego, czy oskarżeni przyznają się do winy, wszyscy odpowiedzieli przecząco; jeden Korniłow tylko oświadczył, że poczuwa się do winy ale względnej. Dodać należy, że Dubeckij i Zarudnyj byli już nieraz sądzeni i należą do kategorii pozabawionych praw i przywilejów; Kotowicz i Kor-

mować, i że jest ogólną w tych wypadkach zasadą nie zajmować się cierpieniami operowanego przedmiotu. Prawie to samo powiada Claude Bernard w swojej experimentalnej fizjologii str. 170, mianowicie: „Fizjolog nie jest zwyczajnym człowiekiem, jest on uczonym, poświęcającym się swojej idei. Nie widzi on krwi, którą przelewa, nie słyszy jęków, które spowodował. Przed oczami ma tylko ideę i organizmy zakrywające mu tajemnicę, którą odkryć pragnie“ (!)

5) *Wiwisektorowie w świetle dzieł własnych.* Profesor Cyon w „Metodzie fizjologicznych doświadczeń“ (Giesen 1876) mówi: str. 500. Od początku tego wieku ulubionem zajęciem wiwisektorów jest fizjologia mózgu, mimo to jednak od czasu Lagalois'a i Flourensa nauka ta prawie nie postąpiła.

Na str. 502 powiada, że doświadczenia takie można zastosowywać jako prawidło tylko do tego rodzaju zwierząt, które operowano.

Str. 508. Wyjmowanie szpiku z kości pacierzowej, jest jedną z najstraszliwszych operacyj również jak (str. 522) wycinanie lub wydzieranie mózgu.

Najznakomitszy wiwisektor angielski dr. Brown Sequard twierdzi, iż doświadczenia robione nad mózgami zwierząt są dotąd pełne sprzecznych zdań i omyłek i dopiero w doświadczeniach klinicznych u ludzi nabierają pewności.

Z powyższego widać, że mordowanie tysięcy zwierząt przez wyjmowanie im mózgu, w zastosowaniu do ludzi korzyści żadnej nie dało—gdyż prace Goltza, Munka, Ferriera, Luchsingera, Gergensa, Tiegla, Bernharda, Frenserga, Hermana, Schreiber, Haidenhaina, Mayera, Schifa, Vul-

niów byli dawniej w wojsku, Rabutowskij i Grjaznow należą do szlachty. Jak wiadomo, stowarzyszenie to trudniło się grubym szantażem, tą plagą dzisiejszych stosunków społecznych, która oczekuje jeszcze na surowe i rozumne artykuły w kodeksie karnym.

Córka jednego z podsądnych Dubeckiego, strzeliła do siebie z rewolweru podczas rozprawy w sali sądowej. Rana niezbyt ciężka. Następnie sam Dubecki porwawszy stojącą obok niego karkafkę, wymierzył nią tak silny cios sobie w głowę, iż bez przytomności padł na ziemię.

Adama Mickiewicza pisma

i ich przedruki.

Ogłoszenie przez p. Kaczurbę, iż wydaje pisma Mickiewicza, wywołało słusznie odpowiedź firmy Gubrynowicza w imieniu spadkobierców poety. Ale groźba wytoczenia sporu nie wystarcza. Samo ogłoszenie przedruku bodaj czy wyrządziło jaką szkodę rodzinie, a przynajmniej trudno ją udowodnić. A choćby i tak było, to spór wygrany, kara uiszczona, nie przysporzą rodzinie korzyści, zabezpieczą może tylko dzisiejszych nakładów korzyści. Tymczasem, pomimo tego, przedruk wisi, jak to mówią, w powietrzu. P. Kaczurba pospieszył się dlatego, że chce uprzedzić jakiegos żyda spekulanta w Wiedniu. Lecz dla ogółu obojętnem jest, czy żyd, czy p. Kaczurba odbierać będzie zyski rodzinie poety — ogół żąda tylko, aby wydawnictwo było sumienne, umiejętnie i tanie, i ogółowi także zależy na tem powinno, aby wobec tych trzech warunków wydawnictwa, rodzina jak najdłużej mogła osiągać korzyści z pracy ducha poety. Protestacjami firm księgarskich korzyści tych nie uzyskamy.

Własność literacka spadkobierców poety trwa do końca r. 1885, to jest przez lat 30 od jego zgonu. A i co do tego nie mam jasnego pojęcia, jak istotnie rzecz się ma. Mickiewicz bowiem pierwsze prace drukował w Polsce, mieszkając zaś w Paryżu nie był podobno poddanym francuskim, więc praw poddanemu służących nie uzyskał. — Umarł w Turcji. Tam toczyło się przyznanie spadku. Nie wiadomo mi, czy rodzina pamiętała, aby do spadku podać swe prawo własności prac literackich. Nie wiem więc, o ile służy rodzinie na mocy ustawy francuskiej taż własność literacka.

Austria zawarła z Francją umowę celem ochrony praw autorskich dnia 11 grudnia 1866, N. 169 Dzien. Ust. Pań. i tę przedłużono umową z 3 stycznia 1879, L. 24 Dz. Ust. Pań.

Umowa ta polega na wzajemności. Jeżeliby

piana i tytuł innych wydały różne, a niezgodne z sobą rezultaty. Taka powaga, jak profesor Goltz sam wyznaje, iż rzadko się zdarza, aby dwu fizjologów w tej materji było jednego zdania.

Profesor Ludwik z Lipska, jeden z najślawniejszych wiwisektorów i naczelnik jednego z największych tego rodzaju zakładów w świecie, (który nawiasem mówiąc jest wiceprezydentem lipskiego towarzystwa ochrony zwierząt) (!) w odczynie mianym w roku 1879 tak się wyraża: „Doświadczenia czynione na żywych zwierzętach tylko w tym razie mogą być ściśle, jeżeli zwierzęta te są zupełnie zdrowe, a toż samo tylko innemi słowami powtarza w artykule pomieszczonym w 25 numerze Gartenlaube z r. 1879. Profesor Cyon przyznaje, że operacje wycięcia mózgu mają tylko względną wartość, gdyż przez nią narusza się cały organizm, i niewiadomo ostatecznie, które objawy przypisać wycięciu mózgu, a które wstrząśnieniu organizmu, jakie spowodował ból operacji.

Logicznie biorąc wynika z tego, że doświadczenia takie nie mają celu, jeżeli nie są przedsiębrane na zwierzętach zdrowych, a trudno stanem zdrowia nazwać ten stan, w jakim znajdują się one po dokonanej operacji wycięcia mózgu. Czyż nie jest to nadużywaniem nauki opierać na tem swoje spostrzeżenia i czyż organizm zwierzęcy nie jest cudownie i jednolicie zbudowaną maszyną złożoną z różnych części, które się uzupełniają? cóż dziwnego, że po gwałtownem usunięciu jednej z jego części składowych następuje ogólny przewrót i nieporządek. W ten sposób skałeczony, wzbudzony, wytrącony ze zwykłej kolei organizm trudno nazwać or-

więc rodzinie służyło prawo według ustaw francuskich, mogłaby walczyć o prawa swoje tylko do końca r. 1885.

Ale co po tem? Oto rzesza nieproszonych spekulantów rzuci się do frymarczania przedrukami, a to w imię dobra literatury. Będziem dostawać tania, ale źle zgotowaną strawę i jeszcze wierzyć będziemy musieli w patriotyczne poświęcenie się wydawców.

Aby temu zaradzić, dziś już o tem sami spadkobiercy i ich orędownicy myśleć powinni. Ratunkiem mogła być tylko taniłość i sumiennosc wydawnictwa, ale taniłość wykluczająca możliwość rywalizacji spekulantów. Przed ośmiu laty omawiałem z Zygmuntem Glogerem tę sprawę i uważaliśmy obadwaj za potrzebne rychłe zastosowanie myśli naszych tak, iżby Mickiewicz był w ręku ogółu, jak jest katechizm lub książka do czytania.

Uważaliśmy za konieczne puszczenie częściowo w świat pism Mickiewicza za możliwie najniższą cenę. Zacząć było najlepiej od „Pana Tadeusza”. Myśl tę poddaliśmy firmie Gebethnera i Wolffa i tę zasłużona firma życzliwie przyjęła. Wyszedł „Pan Tadeusz” w r. 1878 w cenie 1 zł. Była to taniłość względna. Na obecną chwilę jest to edycja jeszcze za droga. „Pan Tadeusz” ze względu na bliską konkurencję nie powinien kosztować drożej nad 50 ct.

Cóż dopiero mówić o innych dotąd w obiegu będących wydaniach Mickiewicza? Wszystkie są za drogie. Niemcy praktyczni dają nam kompleta dzieł swoich poetów po talarze i nieco wyżej, tak, że podziwiać należy, jak się opłacą koszta druku i papieru.

My, nie mogąc liczyć na tak wielką rozprzedaż, moglibyśmy płacić po reńskich kilka, gdy teraz płacimy po dziesiątce i więcej.

Aby więc i sukcesorom Mickiewicza uratować przyszły dochód i piśmiennictwu zapewnić uczciwe a sumienne wydawnictwo, należy nie poprzestawać na bezcelowej, a przynajmniej bezkorzystnej protestacji, lecz trzeba myśleć o wydawnictwie taniem, ale bajecznie taniem pism Mickiewicza.

Cel ten orędownicy rodziny osiągnąć mogą jedynie tylko obniżeniem znacznym już dzisiaj cen egzemplarzy dzieł w handlu będących, a nadto przygotowaniem już teraz stereotypów do wydania w chwili upływu prawa własności, edycji tak taniej, ogólnej i częściowej, iżby żaden spekulant nie mógł z tem wydawnictwem rywalizować. Taniosci takiej mieliśmy już przykład w edycjach staraniem Jana Szlachetkowskiego i Jana Dobrzańskiego we Lwowie, ale najdobitniejszy w wydaniu stereotypowym wszystkich dzieł Krasickiego w roku 1830 w Paryżu, gdyż dał je

Barberat za dwa franki i tak się w skutek tego rozeszły, iż potem cena egzemplarzy podskoczyła na zł. pol. 72.

Estreicher.

KRONIKA.

Personalja. Dr. B. Czerny otworzył biuro adwokackie w Krakowie; liczba adwokatów w Krakowie urosła obecnie do 39, mimo że okręg sądu krakowskiego w skutek otwarcia sądu obwodowego w Wadowicach zmniejszył się. Namiestnik Filip Zaleski, wyjechał onegdaj za kilkotygodniowym urlopem. — Cesarz nadał feldm. poręczn. w pensji Emanuelowi Salomon von Friedberg tytuł barona.

Mianowania. Dymitr Pycha został rzeczywistym nauczycielem szkoły w Starzyskach; Ignacy Hamal w Rajtarowicach i nauczycielka Anna Stasiówna, nauczycielką zawiadującą stale szkołą w Czerhawie.

Zmarli: Prof. dr. Bogusławski, dyrektor w hydrograficznym urzędzie w Berlinie, zmarł dnia 5 bm. tamże. Zmarły znanym był w szerokich kołach jako redaktor wiadomości dla podróżujących na morzu i roczników hydrograficznych. Niedawno temu wydał znakomite dzieło pod tyt.: „Oceanografia”. — W Bonn zmarła Cecylja Piaszczyńska, utrzymująca liczne rodzeństwo z ciężkiej pracy pedagogicznej. Zmarła była córką wychodźcy. *Bonner Ztg.* poświęca jej serdeczne wspomnienie. — W Warszawie zmarł Franciszek Wąsowski, b. naczelnik wydziału rządu gubernialnego warszawskiego, członek archikonfraterui literackiej. — Aleksander Hildenstube, generał-adjutant carski, członek petersburskiej rady państwa. — Grzegorz Czertkow, generał-adjutant carski.

Z powodu żałoby po śmierci cesarzowej Marji Anny w piątek i w sobotę nie będzie przedstawień w teatrze.

Na cele publiczne. Pan Stanisław Brzeziński nadesłał nam dziś 1 złr. dla teatr. poznańskiego, a 4 złr. 60 ct. na budowę sali gimnastycznej „Sokoła” we Lwowie. Kwotę tę doręczamy równocześnie według przeznaczenia.

W kasynie miejskiem odhędzie się w sobotę 10 maja r. b. koncert dla członków kasyna urządony przez Towarzystwo śpiewackie „Lutnia”. Początek o godzinie 7 1/2, wieczór.

Nowe opłaty. Od c. k. dyrekcji poczt we Lwowie otrzymaliśmy następujące pismo: Zawiadamia się niniejszem Szanowną Redakcję, iż wskutek re-skryptu wys. c. k. Ministerstwa handlu z dnia 27 kwietnia b. r. do l. 14573 ostatnie dwa ustępy §. 13 przepisów o wykonaniu pocztowej służby gazetowej, według których ogłoszenia prywatne

wysyłane wraz z gazetami opłacie 40 ct. od arkusza za 100 sztuk podlegały w następujący sposób zmienione zostały:

„Za wszystkie inne dodatki gazetowe (pochodzące bądź od redakcji dzienników, bądź od innych nadawców) również za ogłoszenia prywatne, które się przesyła wraz z gazetami w formie arkuszowej, lub broszurowane albo oprawne należy od 1 maja 1884 w obrębie austr. węg. monarchji następującą należytość uiścić; a mianowicie za 100 sztuk przy wadze jednej sztuki

		do 25 gramów		złr. 50 ct.	
nad 25 gramów	do 50	1	—	—	—
„ 50	75	1	50	—	—
„ 75	100	2	—	—	—
„ 100	125	2	50	—	—
„ 125	150	3	—	—	—
„ 150	175	3	50	—	—
„ 175	200	4	—	—	—
„ 200	225	4	50	—	—
„ 225	250	5	—	—	—

Platue druki tego rodzaju, które pojedynczo lub przy większej liczbie w całości wagę 250 gramów przewyższają (uależąc do jednego egzemplarza gazetowego) nie mogą również jak dzienniki dla siebie wychodzące i chociażby przez tego samego wydawcę wydawane, jako dodatki gazetowe być przesyłane. Przepisy i należitości odnoszące się do dodatków gazetowych wysyłanych do Niemiec pozostają niezmienione.

(Jestto po części bardzo znaczne podwyższenie dotychczasowych opłat pocztowych, poczęści zaprowadzenie całkiem nowego podatku. Dotychczas bowiem dodatki gazetowe, stanowiące całość z numerem nie podlegały żadnej opłacie. Zaprowadzenie jej obok stępu dziennikarskiego obarczy znowu wydawnictwo niesłychanym ciężarem. W gruncie rzeczy biorąc władza wykonawcza nie ma kompetencji do nakładania takich opłat bez uchwały ciał prawodawczych i należałoby — zbiorowym krokiem zwrócić się gdzie należy, o cofnięcie nowych niesłychanych podatków. Austria ma pretensją do sławienia się, iż naśladowe pod wielu względami Anglię. Anglija jednak dała światu przykład, jak dalece taniosciami opłat pocztowych można rozwinąć ruch presyjkowy. U nas zaś nastaje odwrotny system, który się staje dokuczliwym nie tylko dla wydawnictw, ale także dla przemysłowców i kupców, którzy dołączeniem do gazet cenników usiłują podnieść interesa swoje, jak wiadomo powszechnie upadające. Przeciwno nieuzasadnionemu niezem i gniejącemu coraz bardziej wszelki ruch fizykalizmowi powinna głos swój podnieść przedewszystkiem Izba handlowo-przemysłowa. *Redakcja*).

Oryginalny jubileusz. Często bywamy świadkami jubileuszów 50 lub 25-letnich rozmaitych zasłużonych społeczeństwu osobistości. Obecnie dowia-

ganizmem zdrowym, z którego by fizjologiczne spostrzeżenia czerpać można. Experymenty te są również bez korzyści, jak gdyby były wtedy, gdyby ludziom wycinano żołądek, nerki lub części mózgu, bo któż może przypuszczać, żeby w organizmie w ten sposób skaleczonym reszta prawidłowo funkcjonować mogła. Nie można również zamilczeć że profesor Couty w Rio Janeiro poddał wiwisekcji 36 małp i 40 psów, a to w celu stwierdzenia spostrzeżeń, podanych przez profesora Munka, dotyczących mózgu i doszedł do odmiennych rezultatów.

W „Pflügera Archivum dla fizjologii” profesor Goltz ogłasza, co następuje:

„Tom 14 r. 1877. Pięćdziesięciu i jednemu psu wyjmowano pojedyncze części mózgu. Każdemu wiercono po cztery dziury w różnych odstępach czasu. Obserwowano przez parę miesięcy, poczem wszystkie poginęły na zapalenie mózgu.

Tamże str. 415 „Ciekawym” okazem była młoda wążka suczka. Wyjęto jej lewą połowę mózgu. W czasie operacji przeraźliwe wycie, pysk okryty pianą; taż sama suczka po ostatniej operacji 5 października ślepnie i ginie 10 listopada. Po śmierci sekcja, mózg ma podobieństwo do świeżo pooranego pola pod ziemniaki.

Tamże str. 428. Niektóre psy po operacji wpadają w szal i giną.

Tamże str. 440. Doświadczenia te czyniłem w celu udowodnienia, iż teoria Flourens'a jest mylną, co mi się w zupełności udało.

Tom 13 r. 1876. str. 1—14. Sześciomiesięczne obserwacje nad wycinaniem mózgu. Rozumie się iż śmierć następowała tem wcześniej, im większe spustoszenia poczyniono w mózgu.

Str. 5. Jeden z operowanych psów z pięcioma dziurami w czaszce, pozbawiony prawie całej połowy mózgu, żyje od 14 lutego do 15 marca.

Str. 8. Nikomu przedemną nie udało się jeszcze pomimo tak znacznego zniszczenia mózgu utrzymać zwierzę przez ten przeciąg czasu przy życiu.

Str. 17. Młodemu buldogowi 8 listopada 1875 wywiercono dwie dziury w czaszce i mózg wyjęto. Pies ślepnie na prawe oko. W grudniu wylupiłem mu lewe oko. 10 stycznia 1876 powtórne wyjęcie mózgu, 5 lutego trzecie, tym razem z prawej strony, 15 lutego śmierć.

Str. 20. Więskiemu psu 29 listopada wyjęto część mózgu z lewej i wylupiono lewe oko. 12 stycznia nowa operacja, 29 trzecia, w dwa dni potem skonstatowano zupełną ślepotę—10 lutego czwarta operacja, 4 marca piąta, która w cztery dni potem śmierć sprowadza.

Str. 31. Młodej, żywej a bardzo pojętnej suczce, która na żądanie podawała prawą lub lewą łapkę, 1 grudnia wywiercono dwie dziury i zniszczono część mózgu z lewej. Z tego powodu prawa łapa bezwładna. Suczka wezwana, aby podała lewą łapkę wyciąga ją chętnie, natomiast gdy domagano się prawej patrzy smutno nie mogąc nią ruszyć. Na kilkakrotne energiczne wezwanie z mej strony podaje mi lewą łapkę na krzyż, zamiast prawej (!); 13 stycznia druga operacja, 15 lutego trzecia, 6 marca czwarta przy której ginie.

Tom II. Rok 1876 str. 86. Bardzo silnemu pudlowi 27 lutego i 13 marca w dwu miejscach otwarto kość pacierzową — druga operacja spro-

wadziła straszne spustoszenie, tak, iż lękając się śmierci zabrałem się do trzeciej operacji już dn. 8go kwietnia — w czasie przygotowań pies ginie.

St. 99. Pan profesor ubolewa, że doświadczenia te nie wydały żadnych pozytywnych rezultatów i zapowiada nową serję.

Tom 9 r. 1874 na str. 185 podane są liczne przykłady wycinania nerwu kulszowego a w tomie 8mym wyjmowania szpiku i druzgotania kości.

Tenże w dziele o „Czynnościach mózgu” r. 1881 na stronie 131 opisuje doświadczenia na psie poddanym wiwisekcji cztery razy a to 2 lipca, 7 października, 2 grudnia 1879 i 10 lutego 1880. Wyjęto mu mózg skutkiem czego oślepił i ogłupiał. Zabito go 21 lutego 1881 czyli, że znęcano się nad nim 19 miesięcy i 19 dni. Na stronie 68 opowiada o szczennej suce, której 29 kwietnia wyjęto część mózgu. Trzeciego maja urodziła sześcioro zupełnie zdrowych psiat, które pielegnowała nieodmiennie od innych matek, którym nie wycięto mózgu.

Na zakończenie dodać należy, że nowo wybudowane laboratorium prof. Munka w Strasburgu kosztuje dotąd około 270.000 marek, i że sławny wiwisektor Flourens wedle twierdzenia dr. Blatusa sam przeszło 8 tysięcy psów poddał wiwisekcji.

Oto jest streszczenie wyżej wspomnianego dodatku do lipskiej Gazety ilustrowanej, które podajemy bez wszelkich uwag z naszej strony.

dujemy się o całkiem oryginalnym jubileuszu 20to letnim, który urządziła jedna z wyższych figur kolei czerniowieckiej na uczenie wielkich (?) zasług p. Ziffera, znanego nader dokładnie ze smutnej pamięci procesów kolejowych Offenheima. W tym celu zarządził on już składkę, co w rodzaju kontrybucji przymusowej, którą mają uiszczać wszyscy urzędnicy kolei czerniowieckiej, na sprawienie panu Zifferowi kosztownego upominku jubileuszowego. Spodziewamy się, że po tej zmianie pobór kontrybucji będzie zastanowiony.

Wypadek. Onegdaj przy wysadzaniu na furę ciosowego kamienia za Łyczakowską rogatką spadł wieśniak w dół z spadzistego brzegu i ciężko się zranił w lewy bok. Odwieziono go natychmiast do szpitala.

Curiosum. Na gmachu sejmowym, którego budowę, jak wiadomo, przed dwoma laty ukończono, od strony ulicy Kościuszki, widzieć można tablicę z napisem: „Wstęp na miejsce budowy gmachu sejmowego, jest tylko za okazaniem karty wstępu dozwolony“. Czyżby więc gmach był jeszcze niedokończony?

Małutka prośba. Policjantowi, spacerującemu podczas przedstawień w teatrze w przedsiomku, należałoby dać instrukcje, aby uważał na wyprawiających hece tamże chłopaków, którzy trącąc się i obdarzając różnemi epitetami wychodzących w antraktach widzów, stali się już prawie plagą. Sądźmy, że stróż bezpieczeństwa jest tam dla porządku a nie dla parady pestanowionym.

Znowu przejechanie. Onegdaj w południe znowu doróżkarz, jadący prędko, przejechał psa na ulicy Żółkiewskiej.

Lustracja gal. Kasy zalozkowej prowadzi od 7go b. m. p. Terenkoczy, sekretarz Związku towarzystw zarobkowych.

Kółka włościańskie. Od zarządu Towarzystwa otrzymaliśmy następujące sprawozdanie:

Na podstawie statutu zmienionego uchwałą walnego zgromadzenia delegatów kółek rolniczych z dnia 5go marca 1884, a przyjętego do zatwierdzenia wiadomości przez c. k. gal. Namiestnictwo reskryptem z 11go kwietnia 1884 21334 odbył Zarząd główny pierwsze swoje posiedzenie dnia 25 i 26 kwietnia b. r., powoławszy jednogłośnie wyborem p. Bolesława Augustynowicza na prezesa, p. dra Kajetana Orleckiego na wiceprezesa, a p. dra Bronisława Dulębę na sekretarza.

W myśl uchwały Walnego zgromadzenia uzupełniono przez kooptację liczbę członków Zarządu głównego wskazaną statutem i wybrano na członków Zarządu pp. dra Tadeusza Skalkowskiego, Alberta Wilczyńskiego i ks. dra Feliksa Zabłockiego. W skutek uchwały Zarządu głównego weszli do składu wydziału wykonawczego Towarzystwa prócz wyżej wymienionego prezesa, wiceprezesa i sekretarza, pp. ks. P. Lewicki Rudolf, Mandybur Tymoteusz, Olszewski Stanisław, dr. Roszkowski Gustaw, Wilczyński Albert jako członkowie, a pp. Bastgen Roman i dr. Żuliński Józef jako zastępcy.

Do komisji dla sprawy ułożenia nowych statutów Towarzystwa na zasadach dalej jeszcze idącej decentralizacji wybrano w myśl uchwały walnego zgromadzenia ze strony zarządu głównego pp. dra Hermana Czecha de Lindenwald, dra Bronisława Dulębę i dra Kajetana Orleckiego, i udano się do komitetów krajowych Towarzystw gospodarskich o równy wybór delegatów do tej sprawy.

Od ostatniego ogłoszenia powstały następujące kółka rolnicze: 176 Mokrzyszów (powiat Tarnobrzeg) założył p. H. Dolański, właściciel dóbr Grębowa. — 177 Kozłów (Brzeżany) zał. p. Nawarecki. — 178 Bestwina (Biała) zał. p. dr. H. Czesz i Lindenwald. — 179. Myszków (Zaleszczyki) zał. p. M. Kępcicz. — 180. Łopatyn (Brody) zał. ks. L. Orzechowicz. — 181 Sokal zał. p. J. Krause. — 182. Rzeplennik biskupi (Gurlice) zał. p. J. Magiera. — 183 Grzechinia (Myślenice) zał. p. L. Kocyan. — 184 Żmija (Limanowa) zał. p. J. Biedroń. — 185 Polanka wielka (Biała) zał. włościanie. — 186 Studzian (Łańcut) zał. p. J. Nikodem. — 187 Stojanów (Kamionka str.) zał. ks. Szuber. — 188 Brzeszcze (Biała) zał. p. W. Sarana. — 189 Lubla (Jasło) zał. p. E. Łoziński. — 190 Kurzyna (Nisko) zał. p. Julia Goczalkowska. — 191 Nowosiółki (Kamionka str.) zał. p. J. Kabarowski. — 192 Przemyślany zał. ks. J. Gliński. — 193. Tywonia (Jarosław) założył p. A. Fontana. — 194 Krzczów (Myślenice) założył ks. W. Solak. — 195 Belzec (Rawa) zał. pp. W. Damm i T. Wolonin. — 196. Tiutków (Trembowla) zał. p. J. Stupki. — 197. Lisko (Kamionka str.) zał. p. B.

Sobotowski. — 198 Ciężkowice (Chrzanów) zał. ks. W. Pawlikowski. — 199 Osiek (Biała) zał. p. A. Wyrobisz. — 200 Buczyna (Chrzanów) zał. p. J. Bielecki. — 201. Lubzina (Ropczyce) zał. p. W. Pieczonka. — Lwów, dnia 6go maja 1884.

Centralny zarząd Towarzystwa kółek rolniczych. — Za prezesa *Orlecki*. — Sekretarz *Dr. Dulęba*.

Nabożeństwo żałobne za śp. Józefata Zielonackiego, dr. praw i emeryt. profesora uniwersytetu lwowskiego, czynnego członka Akademii Umiejętności, który zmarł w Goniczkach w Poznańskim 28. kwietnia b. r. odbędzie się w sobotę 10. maja o godz. 9 rano w kościele św. Mikołaja staraniem senatu i profesorów uniwersytetu naszego.

Dla ubogiego szwoa, Franciszka Paszka, złożyli u nas dalej: H. 2 zł., Henryka 1 zł., S. 1 zł., Jagielski z Jarosławia 1 zł., Wisłocki z Jarosławia 50 ct., ofejałiści prywatni z Łopatyna 4 zł., Kniaziołucka z Rohatyna 1 zł. (ostatni czterej ofiarodawcy przesłali datki swoje właściwie na ubogiego akademika, ponieważ jednak składka na niego już zamknięta, sądźmy, że postąpimy sobie w myśl składkujących, oddając ofiary ich również wsparcia potrzebującemu rękodzielnikowi). S. J. 5 zł.

(*vt*) **Z Izby sądowej.** Przed lwowskim trybunałem przysięgłych zakończył się wczoraj po dwudniowej rozprawie proces o zbrodnię ojcoobójstwa. Na ławie oskarżonych zasiadali 20-letni włościanin Wasyl Biluta i matka jego Haśka Biluta. Zastępca prokuratora p. Litwinowicz oskarżał Wasyla o to, że tenże 20go listopada 1883 w Kamionce Wołoskiej (w powiecie Rawskim) z namowy matki zamordował własnego ojca Kościa Biluta. Śmierć nastąpiła przez uduszenie. Na szyi zmarłego znaleziono ślady podrapania. Motywem zbrodni miała być obawa utraty spadku, ojciec bowiem odgrażał się, iż na korzyść najstarszej córki zamężnej wydziedziczy matkę i resztę dzieci.

Skład trybunału był następujący: Przewodniczącym był radca Samolewicz, wotantami radcy Buszak i Szabenbeck.

Znawcami byli pp. dr. Feigel i dr. Lukas. Jako obrońcy *ex officio* występowali dr. Srokowski i dr. Dąbrowski.

Podsądni twierdzili kategorycznie, że są niewinni, i że Kość Biluta zmarł skutkiem napadu epileptycznego. Ślady na szyi pochodzą od brzytwy, wiejski golarz podług ich twierdzenia miał być partaczem w swoim zawodzie.

Świadkowie nie mogli podać żadnej stanowczej okoliczności obciążającej. Dwóch świadków zjawili się onegdaj rano przy rozprawie w stanie kompletnie pijanym, tak że p. przewodniczący wydać musiał rozkaz, ażeby się w przyboocznej sali świadków przedtem wyspali, a później po południu w stanie przyzwoitym zeznania składali.

Skonsumowany alkohol kamionecki był jednak silniejszym od ich dobrej woli — zjawiwszy się bowiem po południu, chociaż świadkowie nie byli już kompletnie pijani jak rano — to przecież oznaczali się jeszcze t. zw. „Katzenjammerem“ — to też w zeznaniach ich „wódka“ była główną rzeczą, tak że p. przewodniczący stwierdzić musiał, że zdają się mieć do tego tunku wielką predylekcję, skoro w ich życiu i zeznaniach przedmiot ten odgrywa tak ważną rolę. I możliwym był ten wypadek, że onegdaj, trybunał mógł dwóch świadków zamknąć podczas rozprawy nie za „fałszywe zeznania“, ale za zanażdo szczere popieranie właścicieli gorzelni.

Po wzorowo obiektywnem zresumowaniu rozprawy, ogłosił wczoraj o godzinie 12^{1/2} w południe zwierzchnik ławy przysięgłych p. Tyniecki werdykt, uwalniający podsądnych, a mianowicie Wasyla 6-cioma głosami, a matkę jego jednogłośnie.

P. zastępca prokuratora uważał jednak za stosowne zgłosić zażalenie nieważności, co pociągnie za sobą ten skutek, że przed finalnem uwolnieniem podsądni aż do rozstzygnięcia najwyższego trybunału jeszcze z pół roku przesiedzieć będą musieli w „Iwanowej chati“.

Skradziono spodnie i bluzkę segeltuchową i różne inne suknie ze sali zakładu gimnastyki pod l. 7 ulica Kurkowa, wartość 15 złr.; p. Leibowi Mandel ze Strycja pularesik z kwotą 10 złr. z kieszeni na ulicy Kazimierzowskiej; panu Seinelowi Bäckermanowi srebrny puchar wartości 6 złr. z tegoż mieszkania pod l. 12 ul. Rzeźnicka.

Aresztowano: Katarzynę Prouczak za kradzież popełnioną u jej służbodawcy; Antoniego Zajączkowskiego, uwolnionego na dniu 6 b. m. po odby-

ciu 13 miesięcznego więzienia za posiadanie pranej mokrej bielizny, którą gdzieś skradł ze strychu lub z prania, mianowicie: dwóch białych barchanowych kaftaników damskich a jednego męskiego, dwie pary barchanowych białych majtek, dwie pary płóciennych kalesonów i 7 chusteczek, z których trzy są ruskimi literami A. L. i M. N. znaczone.

Zgubiono: p. T. A. pulares z kwotą 12 zlr., notatkami i kartami wizytowymi; dwie kartki zastawnicze ruskiego banku l. 24020 i 26004, na zastawioną szablę i płaszcz.

Znaleziono żółtą katankę długą od sukni z płócienka rypsowatego w rynku; chłopski tlnoczek dubeltowy do zawieszania przez ramię, zawierający 4 koszul, 2 par kalesonów, woreczek, rękawice i stary kapelus z na placu krakowskim; klucz od pokoju przed teatrem; stary płócienny parasol zapomniany w dorożce.

W lesie Jarocińskim, w powiecie niskim, znaleziono zwłoki c. k. strażnika skarbowego Marcina Rogali, który trzy tygodnie przedtem, wyszedszy na służbę przy samej granicy, nie wrócił już do domu. Śledztwo wykaże dopiero, czy zaszedł tu wypadek zbrodniczy, mianowicie czy Rogala zginął z ręki przemytników, którym nie pobrażał nigdy.

Nowy-Sącz 4 maja. Do Rady powiatowej wybrani: burmistrz i adwokat krajowy dr. Włodzimierz Olszewski, właściciel realności i handlu Feliks Ritter, em. c. k. komisarz powiatowy Edward Traunfellner, c. k. dyrektor gimnazjalny dr. Ludwik Klemensiewicz, właściciel realności Walenty Brzeski, aptekarz Wiktor Filipek, c. k. nadleśniczy Antoni Goralczyk, lekarz dr. Leopold Gawalkiewicz i dziekan ks. Tomasz Pociłowski.

Mielec 4 maja. Do Rady powiatowej wybrani: notariusz Antoni Fibich, c. k. adjunkt sądowy Kazimierz Kropaczek i proboszcz ksiądz Adam Grębosz.

Gródek 4 maja. Do Rady powiatowej z grupy gmin miejskich wybrani: c. k. notariusz i burmistrz Adolf Henze, kier. nauczyciel Bazyli Dmuchowski, handlarz Ejzyk Raab, właściciel realności Mikołaj Hapka, Franciszek Rosołowski i Jan Huńka ks. kanonik Andrzej Zieliński i kupiec Natan Karp.

Skałat. Z gmin wiejskich do Rady powiatowej wybrani: gospodarz Semen Romaniuk, Stanisław Gancarz, Stanisław Supiński, Józef Sebastyański, Maksym Szewczuk, Józef Grochowski, proboszczowie ks. Michał Hankiewicz, ks. Jan Morong i ks. Jakób Szydłowski, wójtowie Jan Osadczuk i Michał Muzyka, zastępca wójta Błażej Pytel.

Cesarzowa austriacka nie przybyła na pogrzeb cesarzowej Marji Anny, ponieważ kuracja rozpoczęta przez dra Metzgera w Amsterdamie nie może być przerwana przed 6 tygodniami. Cesarzowa cierpi na ischias i leczy się na te cierpienia masażą.

Lipsk, 8go maja. Stan zdrowia Kraszewskiego jest bardzo niezadowolający. Pomimo to stanie on osobiście do rozprawy. Adwokat Saul będzie prowadził tylko obronę Kraszewskiego. Rozprawa rozpocznie się stanowczo 12 b. m. publicznie.

Proces Kraszewskiego rozpocznie się, jak wiadomo, dnia 12. b. m. w Lipsku przed połączonym drugim i trzecim senatem karnym trybunału rzeczy. Równocześnie stanie przed sądem współobwiniony August Rudolf Hentsch, kapitan wojsk pruskich i pensjonowany sekretarz telegrafów, urodzony r. 1838 w Litwowie pod Kołobrzegiem na Pomorzu. Śledztwo wstępne wdrożone było początkowo także przeciwko Władysławowi Konopackiemu, przemysłowcowi i byłemu majorowi Stefanowi Bogdanowiczowi, zamieszkałym w Dreźnie, w kierunku zbrodni stanu. Z powodu braku dowodów winy prokuratora państwa odstąpiła jednak w toku śledztwa od wytaczania skargi dwu wyżej wymienionym osobom. Hentsch znajduje się dotychczas w więzieniu śledczym. Jako świadkowie stanie przed sądem wielm wyższych oficerów z jenerałnego sztabu, z ministerstwa wojny, armji i t. d., nadto rzeczoznawcy w zawodzie pisarskim, dwaj sędziowie śledczy z Berlina, wreszcie tłumacz języka polskiego.

Warszawa 7 maja. Sąd wojenny skazał zaudarma Karpuchina, zabójcę stróża Dauksza na dwanaście lat ciężkich robót i następnie osiedlenie w Syberji.

Nowy-York dnia 8 maja. Parowiec „Titanja“ przywiózł 24 osób z parowca „State Florida“, który w skutek zderzenia się z okrętem żaglowym na pełnym morzu zapewne zatonął. Z 167 osób ocalono 44. Z osady żaglowca (15 ludzi) ocalony tylko kapitan z dwoma majtkami.

Oryginalny testament. W Saint-Mandé we Francji umarł stary lekarz, dr. Wincenty Lumbye, wynalazca „pierścieni elektrycznych“ przeciw migrenie i reumatyzmowi. Od r. 1870 odsunął on się całkiem od świata i zamknął się w swoim pokoju. Po jego śmierci zgłosili się jego krewni po objęcie spadku po nim, lecz znaleźli zamiast legatów, następujący własnoręcznie pisany testament: „W d. 8 stycznia 1882. — W chwili, gdy piszę ten testament, mniemam, że mogę twierdzić, iż zdrów jestem na ciele — czy równie zdrów jestem także na umyśle, nie chciałbym przysięgać, pozostawiając innym śmieszne to uroszczenie. — Posiadam kapitał wynoszący 70.000 fr. Nież łoż, kłamstw i złudzeń mógłbym być za te pieniądze kupić? Myślałem zrazu o tem, aby owe 70.000 fr. zapisać towarzystwu dobroczynności. Ale powiedziałem sobie: „czy to doprowadzi do czego dobrego?“ Prawdziwymi dobroczyńcami ludzkości są wojna i cholera. A zresztą mam obowiązek wdzięczności względem mojej ukochanej żony, Celestyny Melanji, która nie wiem gdzie się znajduje. Zrobiła mi ona największą przyjemność, jakiej od niej oczekiwać mogłem — opuściła mnie pewnego pięknego poranka i od tego czasu nie dała znaku życia. Przez pamięć na ten piękny czyn, ustanawiam ją moją uniwersalną spadkobierczynią. Lecz dołączam do tego wyraźne zastrzeżenie, aby natychmiast znów wyszła za mąż, skoro minie termin prawny. Tym sposobem pewnym będę, że przynajmniej jedenczłowiek nad moją śmiercią ubolewać będzie. — Dr. Wincenty Lumbye w. r., który nie może sobie czynić zarzutu, aby kiedykolwiek pacjentowi swemu uratował życie.

Znakomity niegdyś botanik berliński, profesor Link, bywał na egzaminach postrachem wszystkich kandydatów do zawodu lekarskiego. Samo jego ukazanie się w sali egzaminacyjnej wywoływało nie mały popłoch. Pewnego razu przyszedł do egzaminu z mocnym katarem i zwrócił się wprost do kandydata z zapytaniem: „cobyś mi pan zapisał, gdybyś był lekarzem“. „Przedewszystkiem — odparł przytomny student — radziłbym panu tajemnemu radcy, abyś podczas egzaminów nie opuszczał w takiej porze swojego mieszkania, szkodzi to bowiem i panu i innym...“ Nawet poważny zwykle profesor, rozśmiał się i był tym razem pobłażliwym dla kandydatów.

Autor zagadnienia matematycznego, umieszczonego w numerze wczorajszym naszego pisma, donosi nam, że ostatnia cyfra winna być opatrzoną znakiem: — (minns), a więc: — 15552. Co do rozwiązania poprzedniego zadania, które nadesłał urząd telegraficzny w Radziechowie, to jest ono zupełnie fałszywym, czyni ono bowiem wprawdzie zadanie pierwszej części zadania, ale nie uwzględnia drugiej. Możliwym jest tylko jedno rozwiązanie, które podał p. W. K., politechnik.

Odpowiedź od redakcji. P. W. Lis. Otrzymałszy wpięrow od kogo innego.

Teatr, literatura i sztuka.

Teatr. Wydobyć z zapyłonych pułek biblioteki teatralnej „Ludwika XI.“, przepięknego utworu Kaźmierza Delavigne'a, zapisała sobie dyrekcja naszego teatru okazałą kwotę w rubryce „habet“ — spełnionych obowiązków względem publiczności. Znalazła też główna postać tej tragedji francuskiej utalentowanego wykonawcę w osobie p. Żelazowskiego. Ludwik XI. jest najlepszą tragiczną kreacją młodego artysty, jak w zakresie komedji Strasz w „Rozbitkach“. Niemogliśmy zresztą poznać p. Żelazowskiego: twarz jego, mało nadająca się do mimiki, wyrażała wczoraj każde, zarówno słabsze, jak i silniejsze uczucie. wrzając w piersi z niedołężniałego, ale namiętnego starca. Podnieść musimy sumienną charakteryzację, głos zmieniony do niepoznania, wystudjowane ruchy i gestykulację, wogóle jaknajstaranniej obmyślane całe wzięcie się artysty, chociaż nie obyło się bez kilkakrotnego wypadnięcia z roli, czego jednak winę, serdecznie odczuwając całą forsowność roli, nie tyle na karb grającego, ile autora złożyć powinniśmy. Do najlepszych scen zaliczyć należy: spowiedź, czólganie się przed księciem de Nemours i konanie. Wogóle zasłużył p. Żelazowski na żywe uznanie za swoją grę, pojętą — wedle dzisiejszych wymagań — realistycznie, ale nie wstętnie.

Księciem de Nemours był p. Woleński. Grał z właściwym sobie zapalem i zasłużone zyskał o-

klaski. Rolę królewicza oddał bardzo dobrze p. Wysocki, tak samo lekarza p. Hierowski. Co do p. Kwiecińskiego, to — zdaniem naszym — habit zakonny nie dla niego. Artysta ten ma inne pole dla swego niezaprzeczonego talentu. Wcale okazałym drabem sążnistym był p. Pieniążek, komicznym Marcysiem p. Skalski. Reszta artystów nie miała pola do popisu.

Rolę kobiece w całej sztuce są tylko dwie; jedna na drugim planie, druga zgola epizodyczna. Pierwszą powierzono pani Żelazowskiej, która wywiązała się z zadania swego wcale dobrze. Bardzo miłą Marcysią była znów panna Wisłobodzka.

Ensemble zasługuje na uznanie — artyści wyuczyli się ról starannie.

— Ulubiony komik sceny lwowskiej p. Tadeusz Skalski, daje na swój benefis we wtorek „Gałganducha czyli Trójkę hulajską“ z nową a wyborową obsadą i czego się spodziewać należy, z nowymi a dowcipnymi kupletami.

Na wystawę w Langierówce (Sukiennice) przybył przedmiot nieocenionej wartości. Jest to Madonna z dzieckiem, obrazek włoski nie zbyt wielkich rozmiarów ze szkoły Bolońskiej, który należał do Mickiewicza i przez dwadzieścia lat figurował na jego biurku. Ramki opatrzone ztylu nóżkami dla postawienia malowidła na stole, były przez samego, poetę zamówione i według jego wskazówek wykonane. Obraz, w który wpatrując się Mickiewicz, pisał „Grażynę“ i „Pana Tadeusza“, to coś więcej niż dzieło sztuki, to już prawdziwa, można powiedzieć, narodowa relikwia, która sama przez się zasługuje na pielgrzymkę do Sukiennic. Pamiątka ta pochodzi ze zbioru księżnej Marceliny Czarotorskiej.

Verdi pracuje obecnie nad nową operą p. t. „Otello“, w którym postać Jaga cofnięta jest na drugi plan, a namiętność Otella potężnie ma być wyrażoną. Udušenje Desdemony pozostało w librecie. Przed tą sceną śpiewa ona „Ave Maria“, a pieśń ta ma być najpiękniejszą arją ze wszystkich kompozycji maestra.

Rada m. Lwowa. Na wczorajszym posiedzeniu wiceprez. dr. Czyżewicz zdał przedewszystkiem sprawę z zabiegów deputacji, która jeździła do Wiednia dla poparcia projektu budowy kolei Lwowsko-Rawskiej. Deputacja konferowała (jak już donosiliśmy) z ministrami Dunajewskim, Pino i Ziemiałkowskim, tudzież z kołem polskim. Wszędzie otrzymała przychylnie przyrzeczenia, których urzeczywistnienie jak wiadomo, zawisło teraz już tylko od rządu, który po zapadłej uchwale podatku gorzelnianego, będzie miał środki pieniężne. Potem załatwiono znaczną partję budżetu miasta.

Telegramy „Kurjera Lwowskiego“.

(J) Wiedeń, 8. maja. Pojedynek Schönerera z synem Giskry (patrz poniżej wiadomości pol. z Wiednia) nie odbył się wcale, ponieważ Schönerer we wtorek po południu w obecności Giskry, jego sekundantów i radcy sekcyjnego Krückla złożył zadawalniające oświadczenie co do honorowości nieboszczyka ministra, (który jak wiadomo, podczas procesu Ofenheima, przyznał się był sam do wzięcia tryngieldu 100.000 zfr.)

(J) Wiedeń, 8. maja. Komisja kodeksowa uchwaliła prolongatę stanu wojskowego w południowej Dalmacji. Przystąpi ona wkrótce do obrad nad wnioskiem Rosera o karach za fałszowanie żywności. Za wzięciem tego przedmiotu pod dyskusję, głosowali Polacy i członkowie lewicy.

Wiadomości polityczne.

Warszawa 8. maja. W wyższych kołach urzędniczych oczekują na pewne przybycie cara z małżonką pod koniec maja dodając, że car ztąd uda się do Krakowa (?) celem spotkania się z cesarzem austriackim.

Wiedeń 8 maja. (Posiedzenie Izby panów). Prezydent w podniosłych słowach uczcił pamięć zmarłej cesarzowej Marii Anny, podnosząc, że wspaniałomyślna cesarzowa swoje zaciszne życie wypełniała najszlachetniejszymi czynami dobroczynności. Każdy obywatel austriacki zachowa imię zmarłej we wdzięcznej pamięci. Izba upoważniła prezydenta do złożenia u stóp tronu wyrazów współczucia i żalu Izby panów. Posiedzenie zaraz potem zostało zaraknione.

Komisja prawnicza Izby posłów przyjęła 8 głosami przeciw 6 ustawę o utworzeniu ordynacji Czarkowskich według uchwały Izby panów (t. j. projektu rządowego). Dla wstępnego zbadania wniosku Raczynskiego (o zmianach ustawy o księgach gruntowych celem konwertowania długów hipotecznych) wybrała na wniosek Madejskiego podkomitet z pięciu członków.

Wiedeńska Izba handlowa uchwaliła wczoraj petycję za upaństwowieniem kolei północnej bez ubliżenia prawom prywatnym, a ewentualnie za nową ugodą.

Zwolennicy Koppa zrobili w okręgu Mariahilf zupełne fiasco. Mieli oni zamiar wysłać adres do Koppa, wzywający go do kandydowania na nowo, ale napotkali wszędzie opór. Nakłonili oni tylko reprezentację dzielnicy do podziękowania Koppowi za dotychczasową działalność, ale i w tym piśmie nie ma wezwania do kandydowania. W miejscy Koppa, stawiają w Mariahilf dr. Lischke, Neubera, dr. Pichla i Vaugoina.

Komisja ustanowiona w sprawie Kamińskiego, ukończyła już swoją pracę. Sprawozdawca Żak wygotował obszerny elaborat, który przedłoży wkrótce Izbie.

W poniedziałek rozpoczną się rozprawy nad nowelą przemysłową. Dotąd zapisali się do głosu z prawicy: Biliński, Mieroszowski, Adamek, Hevera i Alojzy Liechtenstein; z lewicy: Pacher i Auspitz.

Na wczorajszym posiedzeniu uchwaliło Koło polskie, głosować za ustawą melioracyjną, ale odrzucić proponowaną rezolucję względem utworzenia osobnego biura melioracyjnego w ministerstwie rolnictwa.

Po złożeniu mandatu przez szweiggeldzistę Reschauera, przychodzi kolej na deputowanego Weissa, który pośredniczył między br. Schwarzem a Reschauerem. Lewica napiera na niego, aby także złożył mandat. Na dzisiejszym posiedzeniu Izby odpowie zapewne Schönerer na wyciezki Reschauera.

Fremdenblatt donosi: Synowie Giskry i Ofenheima wezwali Schönerera, aby odwołał swoje zarzuty, miotane w Izbie posłów przeciw ich ojcom. Schönerer odmówił, wyzwał go więc na pojedynek, który podobno się odbył we wtorek, kiedy to Schönerera nie było w Izbie.

Wiedeń 7 maja. Podług informacji *Fremdenblattu* wystąpi znów dyrekcja kolei północnej na drogę rokowań w celu zawarcia nowego układu. Dopiero w razie postawienia jej trudnych warunków zamierza dyrekcja sama zażądać upaństwowienia kolei.

Do *Pol. Corr.* piszą ze Stambułu, że Turcja weźmie z pewnością udział w konferencji bo obawia się izolowania od Francji i innych mocarstw, a jeszcze więcej obawia się tego, że konferencja mogłaby się i bez niej odbyć. Prawdopodobnie Porta będzie zwlekać odpowiedź do ostatniej chwili. Anglja zacznie urgować dopiero po oznaczeniu dnia konferencji.

Darmstadt 8 maja. Generał porucznik hr. Lehndorff wręczył wczoraj królowej Wiktorji list cesarza Wilhelma, w którym tenże wyraża ubolewanie, iż nie mógł odwiedzić królowej na ziemi niemieckiej. Królowa i ks. Beatrycza odjadą ztąd dzisiaj w towarzystwie W. ks. i ks. Elżbiety, która przed ślubem z W. ks. Sargiuszem chce odwiedzić swych krewnych w Anglii.

Rzym 8 maja. W kołach tutejszych są przekonania, że konferencja w sprawie Egiptu przyjdzie do skutku.

Berlin 8 maja. Partja liberalna konstataje jako rzecz nadzwyczajną, że 5 bm. przy ukończeniu sprawozdania nad ustawą antisocjalistyczną tak konserwatywni członkowie komisji jak i minister Puttkamer zaznaczyli stanowczo, że komisja odrzucając ustawę musi postawić także formalny w tym kierunku wniosek. Z tego wnoszą, że odrzucenie ustawy będzie bardzo odpowiednim motywem do rozwiązania Reichstagu.

POCIĄGI KOLEJOWE.

Od 1 czerwca 1883. podług zegaru lwowskiego.

Odhodzą ze Lwowa:

Do KRAKOWA: o godzinie 10 min. 50 wieczorem pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 5 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min. 9 popoł. pociąg mieszany, o godzinie 6 minut 35 rano pociąg lokalny.

Do CZERNIOWIEC: o godz. 6 min. 30 rano pociąg pospieszny, o godzinie 12 minut 15 po południu i o godzinie 11 minut 10 w nocy pociąg mieszany.

Do PODWOŁOCZYSK: z głównego dworca o godz. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 minut 38 po południu i o godz. 10 min. 30 wieczór pociąg mieszany.

Do PODWOŁOCZYSK: z dworca Podzamcze o godzinie 6 min. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 1 min. 4 po południu i o godz. 11 wieczór pociąg mieszany.

Do STANISŁAWOWA na Stryj, rano godz. 7 min. 5 pociąg mieszany, wieczór o godz. 7 min. 10 pociąg omnibusowy.

Przychodzą do Lwowa:

Z KRAKOWA: o godz. 5 minut 40 rano pociąg pospieszny, o godzinie 9 minut 27. wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 minut 40 przed południem mieszany, o godz. 9 minut 54 wieczór pociąg lokalny.

Z CZERNIOWIEC: o godz. 10 min. 6 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 3 rano i o godz. 3 min. 52 po połud. pociąg mieszany.

Z PODWOŁOCZYSK: na dworzec Podzamcze o godz. 10 min. 17 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 31 rano i o godz. 3 min. 48 po południu pociąg mieszany.

Z PODWOŁOCZYSK: na dworzec główny lwowski o godzinie 10 min. 30 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 5 rano i o godz. 4 min. 16 po południu pociąg mieszany.

Ze STANISŁAWOWA: na Stryj, rano o godz. 8 min. 20 proc. omnibusowy, wieczorem o godz. 8 min. 33 pociąg mieszany.

NIEMA JUŻ MOLI!

bo Fenilin jest niezawodnym i wypróbowanym środkiem do wytępienia moli wraz z zarodkami.

Flakon 60 ct.

Papier ochraniający

futra, suknie, książki i t. p. przedmioty od moli.

Sztuka 3 ct.

Ziółka antymolowe

są nieocenionym nabytkiem do przechowania większych ilości sukien.

Kilo 3 zł.

Wreszcie Piżmo, Kamfora, Paczula, Olej terpentynowy, Naftalina, są do nabycia

w dowolnej ilości

w Fabryce chemiczno-kosmetycznej

J. IHNATOWICZA

ul. Kopernika l. 3 we Lwowie, w Krakowie (Sukiennice l. 20). (147)

Od niejakiego czasu pojawiły się we Lwowie firmy równobrzmiące z moim nazwiskiem. Z powodu tego zmuszony jestem zawiadomić Szanowną Publiczność, by uniknąć nieporozumienia, że niżej podpisany nie jest właścicielem żadnego frontowego sklepu, w którejkolwiek ulicy Lwowa i posiada tylko zakład

przy ulicy Sykstuskiej l. 10, gdzie wszelkie zamówienia przyjmuje i wykonuje.

Uprasza się zatem łaskawą Publiczność adresować do firmy od roku 1847 istniejącej, odznaczonej na różnych wystawach medalami:

G. SCHAPIRA

Lwów, ulica Sykstuska l. 10.

która wykonuje najsumienniejsze następujące roboty,

mianowicie:

Napisy szyldów, malowanie herbów, napisy metalowe lane litery lane — Roboty pozłotnicze lakiernicze i rytownicze.

po cenach najprzystępniejszych.

G. Schapira

Lwów, ulica Sykstuska l. 10

Odznaczone srebrnym medalem zasługi na Wystawie przyrodniczo-lekarskiej w Krakowie w r. 1881, tudzież w Marburgu r. 1876, oraz aprobowane przez Towarzystwo Lekarskie w Krakowie. Srebrny medal zasługi na wystawie rolniczo-przemysłowej w Przemyślu 1882.

Środki lekarskie i toaletowe

wyrobu

Józefa Trauczyńskiego

aptekarza Pod „Koroną“ w Krakowie.

Wino chinowe i Wino chinowe z żelazem,

uznane przez Towarzystwo Lekarskie krakowskie, środek znakomity i wzmacniający w ogólności, a mianowicie w rekonwalescencjach po ciężkich chorobach, jak: tyfusie, zapaleniu płuc lub opłucnej, po plonicy, dyfterji, dalej w celu podniesienia apetytu, dyfterji, w katarach żołądka i kiszek, w suchotach, obrzęmieniu gruczołów, w niedokrewności, blednicy, w febrach długotrwałych, zwłaszcza u dzieci, wino chinowe zawsze błogie skutki wywołuje. Cena butelki 2 zł

Wino pepsynowe, cena zł. 1-50

Wino runbarbarowe, cena zł. 1-50

Wino peptonowe, cena zł. 1-50.

Wino z Nadfosforanem wapna
cena 1 złr. 50 ct.

Syrup balsamiczno-ziolowy

usuwa wszelki długotrwały kaszel, zadęgnięcie duszności, chrypkę, plucie krwią. Cena 75 ct.

Rozczyn „Lerasa“

zawiera w sobie pyrofosforan żelaza i sody, który w niedokrewności, blednicy, osłabieniu całego organizmu, został oddawany przez najslawniejszych lekarzy za środek najlepszy uznany i zalecony. Cena 50 ct.

Pastyłki balsamiczno-ziolowe.

Usuwa zadawiony i najuporczywszy kaszel, chrypkę, duszność, zadęgnięcie, wyschnięcie w gardle lub krtań. Cena 50 ct.

Pastyłki słodowe

w kaszlu, w katarze po 10 ct.

Ziółka antireumatyczne i antigościcowe.

czyszczą krew, usuwają zastarzały reumatyzm, podagrę, góściec, darcie, łamanie, bezwładność w rękach lub w nogach i t. d. 10 porcyj 1 zł.

Ziółka karpackie

usuwają kaszel długotrwały, katar płuc, astmę, dławienie w gardle, i t. d. Cena 40 ct.

Ekstrakt szpilkowy.

Zaleca się jako środek wyborny dla wszystkich cierpiących na płuc, astmę, brak powietrza itd. Sposób użycia następujący: plyn ten za pomocą przynajmniej rozpylony do pokoju, wydaje woń nadzwyczaj przyjemną do oddychania, zupełnie taką samą, jaką oddychamy w lasach sosnowych, zatem można sobie samemu tę woń drzew szpilkowych w pokojach przystąpić, co zwłaszcza w zimie jest pożądanem. Cena butelki 1 złr. 50 ct., pół butelki 75 ct., Rozpylacz 2 złr.

Balsam zdrowia

jedyny środek, ulecający wszelkie kataru żołądkowe, zadęgnięcia, odbijania, kurcze żołądkowe, brak apetytu, uderzenie krwi do głowy, a ztąd ciągły ból głowy, hemoroidy, zawrót głowy. Cena butelki 1 złr., pół butelki 50 ct. Setki świadectw służą mogą za dowód skuteczności tegoż balsamu, a jedne z ostatnich brzmią:

Wielmożny Panie Dobrodziejcu!

Dziękując najuprzejmiej Wielmożnemu Panu za przesłanie poprzednią razą Balsamu zdrowia Jego własnego wyrobu tak znakomitego w swych skutkach; upraszam znowo o przesłanie mi dwóch fiasek z zaliczką, a zarazem upraszam i upoważniam Pana do ogłoszenia dla szerszej Publiczności z moim podpisem co następuje:

„Ja weteran z r. 1880, mający lat 76, będąc cierpiący na katar żołądkowy i hemoroidy, używałem różnych środków, byłem po kilka razy w Marienbadzie, Karlsbadzie, Frazensbadzie; żadne z powyższych kąpiel tylko mi dobrego skutku nie sprawdziły, co Balsam zdrowia wyrobu WP. Czuję się w obowiązku podać to do publicznej wiadomości, najgoręcej polecając ten zbawienny i nieoceniony środek.

Kołomyja 4 kwietnia 1883.

Z poważaniem

Seweryn Ostaszewski

żołnierz z r. 1880, pułk Karola Różyckiego

Szanowny Panie Trauczyński

Upraszam znowo o przysłanie mi trzech fiasek pańskiego Balsamu zdrowia, który otwarcie mówiąc z najlepszym skutkiem daje się używać w katarze żołądka, a co doznając na sobie od trzech miesięcy, staram się również zalecać każdemu z moich znajomych, którzy nęlagają tym przykrym cierpieniem.

Lwów dnia 24 Listopada 1881.

Z poważaniem

Michał Miączyński

Ulica Ochronek Nr. 8 we Lwowie.

Wielmożny Panie Dobrodziejcu!

Upraszam o łaskawe nadesłanie mi znow 2 fiaskonów pańskiego Balsamu zdrowia za pobraniem pocztowem. Prawdziwie powinni być WPanowi wdzięczni wszyscy cierpiący na kataru żołądka za ten wynalazek, bo skuteczniejszego a tak łagodnego środka nie miałem w życiu mojem, ani będąc we Włoszech, ani we Francji, ani w Pruszech, słowem nigdzie, i to donoszę bez przesady. Nawet wody mineralne, ani Hunyadi, ani Karlsbadzkie, ani Mühlbrun, ani Sprudel coś podobnego nie czynią, co pański Balsam zdrowia. Już w małej ilości użyty, czyni hoinem trzeźwym, lekkim, ból głowy znika i codzień staje się zdrowym, weselszym i silniejszym. Kto nie zna jeszcze pańskiego wynalazku, niechaj popróbuje przez parę tygodni go używać, a potwierdzi to, com doznał sam na sobie.

Moszczan d. 31 Października 1881.

Z szacunkiem

Ksiądz Krescenty

kapucyn w Krakowcu, poczta Radymno.

Expelerin.

działa otrzewiająco na osłabione muszknicy usuwa zastarzały reumatyzm, góściec, darcie ból w krzyżach, migrenę, ból głowy, fluksję kurcze żołądkowe. Cena 70 ct. i 1 zł. 50 ct

Antihemicranin.

Jestto środek niezawodny przeciw najgwałtowniejszej migrenie, bólu głowy i neuralgii. Sposób użycia: Skoro tylko ból głowy następuje, zażyć należy natychmiast 2-3 pigulek antihemicraninu a w razie potrzeby po upływie jednej godziny używszy znow 2-3 pigulek, ból głowy ustępuje zupełnie. Chcąc się jeszcze prędzej uwolnić od częstokroć gwałtownego bólu głowy, należy równocześnie natrzeć skronie po za uszami a nawet i wierzch głowy Alylem a ból głowy natychmiast ustępuje. Kto peryodycznie dotknięty bywa migreną, powinien dla przetrwania następnych paroxyzmów jeszcze przed następującą trzema dniami po 2 pigułki Antihemicraninu używać, codzień na oczko. Cena fiaskonu 1 złr. 80 ct.

Verrucin,

plyn niszczący odgniotki: smarując pędzelkiem odciśk przez 8-10, dni sam później opada bez użycia narzędzi ostrych. Cena 50 ct.

Allyl.

niezawodny środek przeciw migrenie i neuralgii. Sposób użycia: Zwiżywszy płynem tym wate, pociera się takową silnie miejsca za uszami, skronie i czoło, a wkrótce silnego bólu i wierzchu głowy kilka razy, a wkrótce najsilniejszy ból migrenowy ustępuje w zupełności. Cena fiaskonu 1 złr.

Pasta piękności.

(Creme de hante). Środek usuwający pięgi, plamy wątrobiane, przyszcze, zniszczenia na twarzy wyrzuty skórne, węgry, czerwoność nosa, słowem jestto środek odmładzający i nadający cerze kolor jakby aksamitny. Ponieważ nie zawiera żadnych części szkodliwych, przeto z całą pewnością używać ją można. Cena 85 ct.

Mydło toaletowe,

złożone z wyciągów ziołowych, nadające nadzwyczajną białość i delikatność cerze, 25 ct. MYDŁO glicerynowe płynne, uznane przez Tow. lekarskie jako znakomite i nieszkodliwe. 60 ct. Jedowe 85 ct., Smołowe 25 ct. Siarkowe 25 ct. Karbolowe 25 ct. MYDŁO na wszelkie plamy tułste. Cena 25 ct. OLEJEK przeciw głochole. Cena 50 ct. PROSZEK niszczący pluskwy, mole, karakony, oraz wszelkie owady domowe; środek niezawodny. Flaszka 25 ct. PUDER nieszkodliwy Blanche i Rouge z pszkikiem i złr. WODA kołomska po 85, 70 ct. do 3 złr. PASTA do zębów 25 i 50 ct.

Woda do ust

ochraniająca pniecie się tychże, oraz niszcząca woń nieprzyjemną często się wytwarzającą. Cena 30 i 75 ct.

Regenerateur

jest niezrównanym środkiem przywracający siwym włosom kolor pierwotny, wzmacniając takowe, nadaje tymże nadzwyczajną miękkość i kolor połyskujący, nadto niszczy łupież tworzącą się na głowie, oraz przyszcze lub wyrzutę skórne usuwa. Zaleca się ten plyn dlatego, że przewyższa wszelkie dotąd znane środki a tyle, iż przy innych prawie wszędzie użycie wskazuje, by wlosy przed barwieniem myć w sodzie a to w celu uwolnienia takich od tłuszczu; gdy tymczasem używając Regenerateur staje się mycie włosów zupełnie zbytecznym i przez proste zwilżanie a po części nawet wcieranie płynem tym w wlosy takowe po 8-10 dniach otrzymują kolor pożądaný, nie farbują nadto skóry lub bielizny, jak to ma miejsce przy wielu innych środkach. Cena 1 złr. 50 ct. i 3 złr.

Krople cudowne od bólu zębów;

krople te można zakładać na wacie w ząb bolący, nadto natrzeć dziąsła, i twarz po stronie bolącej, oraz na wacie złożyć do ucha a gdy znacznie piec w uchu, ból przechodzi natychmiast, również przez wachanie tych kropli nerw zostaje usmierzony. Cena 50 ct. WATA usmierzająca ból zębów 15 ct.

Olejek tanino-łopianowy

ano podczas czesania należy olejkim zwilżać włosy wciągając takowy silnie w skórę a zapobieżie się dalszemu wypadaniu włosów, które następuje przez tworzenie się łupieżu, gryzków, wyrzutów skórnych, oraz po chorobach zapalnych, jak zapaleniu płuc, tyfusie, wszystkich podobnych przypadkach zapomocą tanino-łopianowego, lub essencji tanino-łopianowej nie tylko, że się wstrzymuje w zupełności dalsze wypadanie włosów, lecz porost tychże staje się wiele obfitym i bujniejszym. Cena olejku 80 centów.

Esencja tanino-łopianowa.

Skutki jej są te same, co olejku tanino-łopianowego, lecz różni się tem, że nie zawiera w sobie olejku tłustego, ale że jest to przetwór wyskokowy. Cena 80 ct.

Cudowny plaster krakowski

na wszelkie zastarzałe rany i skaleczenia, cena 40 ct. PEYN odwietrzający zepsute powietrze przy epidemjach, jak ospa, szkarlatyna, cholera, tyfus i t. d. Cena 50 ct. PROSZEK desinfekcyjny, odwanający natychmiast, 20 ct. KIT do lepienia szkła i porcelany 50 centów.

Wody lekarskie,

przez świetne Tow. lek. krakowskie uznane i polecione własnego wyrobu, nadzwyczajnie przyjemne do użycia a o wiele skuteczniejsze od wód naturalnych i o połowę tańsze, mianowicie: Woda z pyrofosforanem żelazawym, Woda gorzka przeczyszczająca, Woda litowa, Woda Vichy, Woda Jodowa, Woda Selcerska.

Powyższe środki utrzymują: w Poznaniu Mankiewicz apt., we Lwowie Rucker apt., Mussil apt., w Bochni Reiss apt., w Bóbrce Międlński apt., w Brodach Kulak apt., w Budznowie Jasiński apt., w Chrzanowie Sporysz apt., w Ciekocicach Zapott apt., w Dembicy Zander apt., w Grybowie Tułczycki apt., w Jaśle Paich apt., w Krośnie Pick apt., w Krzeszowicach Rybacki apt., w Łańcutu Schulz apt., w Mielcu Pawlikowski apt., w Krynczu Nitrihitt apt., w Przemyślu Maszewski apt., w Rzeszowie Kalinowski apt., w Nowym Sączu Jakubowski apt., w Stanisławowie Macura apt., w Tarnopolu Jamrągiewicz apt., w Tarnowie Chodacki apt., Reid apt., w Wadowicach Kurowski apt., w Żydzacowie Bardas, apt., w Szczawnicy Jesierski apt., w Brzeżanach Hantsberg, w Przemyślu Mańkowski, w Brodach Inlander. (57)

Wody mineralne krajowe jakoteż i zagraniczne, oraz Apteczki homeopatyczne.

Na żądanie przesyła się cenniki franko.

Zamówienia za zaliczką pocztową.

20 procent za maszynę do szycia.

72 pejsatych agentów ugania przez cały rok po kraju i oferuje naszej łatwowiej publiczności maszyny do szycia na raty, blagując przytem swoim żargonem, że to są maszyny oryginalne amerykańskie i że te maszyny otrzymały na wystawie amsterdamskiej dyplom honorowy itd.

**Wszystko to
fałsz i blaga!**

Ale dlaczego ci ajenci tak gorliwie uganiają po kraju i tak blagują? — bo dostają za to 20 procent od tej kwoty, którą im na rewersie za maszynę podpisano. Proszę policzyć ile procentu płaci nasz biedny kraj tylko samym agentom maszynowym?

Rachunek prosty. Jest ich 72, każdy agent sprzedaje rocznie swoją blagą w najmniej 50 maszyn, przeciętna kwota sprzedanej maszyny 60 złr., z tej kwoty otrzymuje agent 20 procent.

Pamiętaj szanowny czytelniku, że tylko ta firma może płacić agentowi 20 procent, która daje nadzwyczaj liche maszyny za grube pieniądze.

Ażby raz położył koniec takiemu straszemu wyzyskiwaniu naszej publiczności, postanowiłem od nowego roku trzymać na składzie 3 gatunki maszyn do szycia Singera, t. j.: z 3 różnych fabryk, po cenach następujących:

Maszyny Singera uożne z najnowszemi ulepszeniami po 68, 55 i 45 złr.

Maszyny Singera ręczne po 48 i 38 złr.

Raty tygodniowo 1 złr., miesięcznie 4 złr., kwartalnie 12 złr., gotówką zaś o 10 proc. taniej.

Gwarancja 5 lat.

W obec nowej ustawy przemysłowej, która właśnie weszła w życie, wszelka ze strony agentów przyobiecawana gwarancja i naprawa ustaje.

(14)

Józef Iwanicki
mechanik i właściciel handlu maszyn
Lwów, hotel Zorza.

!!!Tylko 80 centów!!!

półkilo najlepszych pomadek geolr. czekoladek i t. d., udszczególnione medalami za swe wyborne smaki.

pół kilo mieszanych karmelków tylko 60 ct.

pół kilo herbatników 80 ct.

4 medale zasługi za

Miodowniki (Pierniki)

na sztuki i na paczki (237)

poleca Cukiernia i

J. ZIMMERA

ul. Akademicka Hotel
Zorza we Lwowie.

K u f r y
torby, manierki
tłumoczeki
i WSZELKIE PRZYBORY PODRÓŻNE
polecają najtaniej
BRACIA LANGNER

Lwów, ulica Halicka l. 16. (219)

SWIEŻE

Wody Mineralne

krajowe i zagraniczne
poleca

F. W. KRÓLIKOWSKI

plac Marjański.

Co dwa tygodnie świeży
transport.

Zaskawezłecenia będą bez-
zwłocznie uskutecznione.
(238)

Nieomyślne!

Napowrót otrzyma pieniądze natychmiast każdy, komuby mój, pewnie działający lek

Roborantium
(środek wytwarzający brode)

był bezskutecznym. Równie na pewno skutkującym jest ten lek przy łysinie, wypadaniu, wytwarzaniu się łupieży i posiwieniu włosów. Za skutek po kilkakrotnem silnem natarciu poręcza się. — Roborantium używano także z najlepszym skutkiem u osób mających słabą pamięć lub cierpiących na bole głowy. — Rozsyłka w oryg. flaszkach po 1 złr. 50 ct. i w próbnym flaszkach po 1 złr. u **J. Grolicha w Bernie** (w Morawii).

Składy w następujących aptekach: we **Lwowie** u Zyg. Rukera; w **Krakowie** u W. Redyka; w **Kołomyi** u E. Stenzla; w **Tarnopolu** u F. Jamrugiewicza; w **Żywcu** u Marji Pawluskiewicz.

N. B. W powyższych składach można także nabyć **Grolicha „Karpacka woda do ust“**, radykalny środek przeciw każdemu bólowi zębów, usuwa nieprzyjemny oddech i jest niezbędnie potrzebna do otrzymania i zachowania czystych zębów, Flakon 60 ct. (81)

Skuteczność poręcza się!

Zadne oszustwo!

Szparagi świeże
Kalafiory piękne
Kartofelki włoskie
Paszty strasburskie młode
i różnorodnie delikatesy portugalskie

St. Markiewicz

w rynku l. 42 i

SADŁOWSKI i MARKIEWICZ

w rynku l. 23 we Lwowie.

(202)

Handel korali

R. TURASIEWICZA

przy ulicy Koraluickiej liczb. 4.

w parterze.

Poleca korale francuzkie, rznięte i neapolitańskie, oraz biżuterje koralowe, po stałych jak najumiarkowańszych cenach.

(185)

„SIRIUSZ“
SKŁAD KAWY we LWOWIE

(Chorażyczna l. 22 na dole.)
(ARTUR KOŚCICKI)

sprzedaje dla tego dobrą i wydatną kawę tak tania, albowiem sprowadza taką bezpośrednio od producentów z południowej Ameryki, gdzie lat dziewięć bawił i osobiste zawiązał stosunki.

Kosztuje we Lwowie
1 kilo złr. 1-55 i 1-60.

Na prowincji
4 1/2 kilo 8 złr. 20 ct. franco.

Co miesiąca świeży transport.
(236)

We wszystkich księgarniach
do nabycia

Złamane serca

POWIEŚĆ przez
JÓZEFA ROGOSZA

Autor „Marzycei”.
Cena za 2 tomy 3-50

Ogłoszenia drobne mogą być z adresem lub bez niego i tylko dzień po dniu podawane. Wszelkich informacji dostarcza bezpłatnie Administracja ulica Akademicka l. 3, od 8 do 12 godz. rano.

Drobne Ogłoszenia

Cena jednego ogłoszenia do 6 wierszy 20 ct.

Listy znaczone literami lub cyframi przyjmują się i wydają za okazaniem biletu inseratowego. Na żądanie Inseraty układa Administracja.

Doniesienia rozmaite

Mleczarnia pod „Gwiazdą” ul. Kopernika l. 6 poszukuje dostawców mleka, masła, sera i śmietany kwaśnej za kontraktem rocznym. [534]

Realność pod Nr. 401^a, przy ulicy Ogorkowej przytykająca do dworca kolei „podzamecz”, składająca się z domu o 5 pokojach i ogrodem jest od 1 maja do wynajęcia za czynsz miesięczny 30 złr. Wiadomość u adwokata Dąbcańskiego Antoniego. (454)

Szukający zajęcia.

Gospodarz praktyczny kawaler mogący się wykazać chlubnymi świadectwami poszukuje posady Rząd. Ekonomicznego zaraz lub na ordynarję. Zgłoszenia pod adresem W. Raczynski w Brzeżanach. (498)

Młoda paniątka poszukuje umieszczenia za towarzyszkę do kąpiel. Bliższa wiadomość w sklepie u p. Henryka Müllera Ulica Halicka Lwów. [521]

Kupno i sprzedaż.

4 nowe wille, składające się z 3 pokoi, kuchni, werandy, piwnicy etc. w zdrowym i bardzo przyjemnym przedmieściu, każda z osobnym ogródkiem, są pojedynczo do sprzedania. — Bliższa wiadomość udziela właśc. A. R. w willi l. 8 B. ulica św. Zofii. (531)

Realność składająca się z 2 domów parterowych w otwartym i zdrowym miejscu położona, z płacem pod budowę z dużym ogrodem ze wszelkimi wygodami gospodarskimi za cenę 7.500 złr. jest zaraz do sprzedania. Wiadomość u właściciela na miejscu, ul. Piekarska l. 61. (348)

Fortepian mało używany jest do sprzedania za mierną cenę. Bliższa wiadomość ulica Solarni nr. 2 na dole. (500)

Fortepian z fabryki Fritza w dobrym stanie jest w wolnej ręce do sprzedania. Bliższa wiadomość ul. Hetmańska l. 6 II. piętro [527]

Powóz mocny w bardzo dobrym stanie półkryty jest do nabycia. Ulica Stryjska Nr. B. [525]

Z powodu wyjazdu są do sprzedania meble orzechowe mało używane: kanapa, otomana - 6 foteli gobelina krytych, stół, komoda, szafa, fotel duży, łóżko żelazne i firanki do dwóch okien. Bliższa wiadomość u dozorey Pawła, ulica Ossolińskich l. 10. [532]

Kamienica piętrowa z oficynami i płacem do budowy na ulicy Kaleczej l. 1 jest pod korzystnymi warunkami z wolnej ręki do nabycia. — Bliższa wiadomość pod l. 3 ulica Kalecza l. piętro. (473)

Mieszkania i sklepy.

Pokój umebłowany (dla kawalera) ulica Solarna 4. (513)

2 pokoje z kuchnią na I piętrze do wynajęcia od 1 Maja ul. Żółkiewska l. 69. (464)

2 pokoje kawalerskie z przedpokojem są na I. piętrze ul. Chorażyczna l. 8 zaraz do wynajęcia. [530]

2 i 3 pokoje z kuchnią, niżej balkonem, osobnym strychem, ul. Kraszewskiego l. 25 zaraz do wynajęcia. (503)

3 pokoje, przedpokój, kuchnia, strych i piwnica, na trzecim piętrze ulica Grodzickich (Nr. 1. front do Rynku) — od 15go Maja 834 do najeęcia. (508)

3 pokoje z kuchnią, strychem i drewnianą są przy ulicy Akademickiej Nr. 23 na drugim piętrze zaraz do najeęcia. [522]

3 pokoje kuchnia, spiżarnia strych i drewniana zaraz do wynajęcia. Ulica Franciszkańska l. 5. [528]

3 pokoje na 2gim piętrze z przedpokojem, kuchnią, piwnicą, strychem — do najeęcia od 1. Lipca 1884. Bliższa wiadomość u dozorey gmachu banku hipotecznego. (469)

3 pokoje z kuchnią w parterze do wynajęcia od 1 maja b. r. ul. Zielona l. 36. Bliższa wiadomość tamże. (515)

3 pokoje z przedpokojem, balkonem i kuchnią na I piętrze od 1. Maja do wynajęcia przy ul. Sykustskiej l. 62. (475)

3 pokoje na 2gim piętrze, z przedpokojem kuchnią, strychem piwnicą, — zaraz do najeęcia. Bliższa wiadomość u dozorey gmachu banku hipotecznego. (468)

4 pokoje na pierwszym piętrze z kuchnią, sionką, spiżarką, piwnicą i strychem od 1 czerwca, przy ulicy Teatralnej l. 16, róg od placu Trybunalskiego. (504)

4 pokoje z nyzą, spiżarnią, kuchnią i przynależnościami na I piętrze przy ul. Koraluickiej l. 4 od 1 Czerwca do najeęcia. (477)

4 pokoje frontowe na 2gim piętrze z kuchnią, piwnicą, spiżarnią i t.p. są zaraz do wynajęcia przy ul. Krasickich l. 10. (474)

6 pokoi z dwoma przedpokojami na I. piętrze L. 11. A. plac Bernardyński od 15. Lipca do wynajęcia. Bliższa wiadomość tamże na II piętrze. (495)

Za 5 złr. miesięcznie jest do wynajęcia jeden pokój wraz kuchnią nowo restaurowaną pod l. 140 przy ulicy Lyczakowskiej. (479)

Dwa obszerne pokoje frontowe z balkonem od 15 maja pod l. 2 przy ulicy na Rurach do wynajęcia. (512)

Mieszkanie składające się z 3 pokoi i kuchni przy ulicy Sykustskiej pod l. 46 od 15 Maja do najeęcia. (483)

W domu przy ulicy Kopernika l. 4 jest duży pokój frontowy z przedpokojem na IIgim piętrze od 15 maja do wynajęcia.

Sklep z kuchnią, piwnicą i strychem do wynajęcia zaraz plac Bernardyński l. 9. bliższa wiadomość na I piętrze. (520)

Umeblowane mieszkanie o 6 pokojach, które się da podzielić na 3 lub 2 pokoje, miesięcznie albo tygodniowo do wynajęcia; dogodnie dla przyjeżdżających. Majerowska l. 7. (490)

Przy ulicy Kopernika l. 4 jest obszerny sklep zaraz do wynajęcia. (519)

Pokoje z kuchniami etc. do najeęcia zaraz i od 1 Lipca ulica Lyczakowska l. 8. obok Komory. (526)

Piękny frontowy duży pokój z osobnym wehodem, elegancko umebłowany albo bez mebli do najeęcia zaraz ulica Halicka l. 58 1sze piętro. Bliższa wiadomość tamże. [523]

Dworek w ogrodzie składający się z 7 pokoi, spiżarni, kuchni, praczarni i t. p. jest od 1go Czerwca przy drodze Wuleckiej l. 4 do najeęcia. [529]

Radny lokal z piwnicą jest przy ulicy Krakowskiej l. 6 do najeęcia. Bliższa wiadomość w handlu Fryderyka Schubutha i Syna. (368)

Pomieszkanie letnie półtora godziny drogi oddalone od Lwowa, dwa pokoje z kuchnią, wychód do ogrodu, 260 kroków do lasu sosnowego, mleko i śmietanka w domu. Bliższa wiadomość w restauracji hotelu Warszawskiego. (535)

Prywatna korespondencja.

Cwikier!

List czeka w Administracji.

Zarwanica.

[533]

Wydawca i właściciel: Wojciech Maniecki.

Redaktor naczelny i odpowiedzialny: Rewakowicz Henryk.

Drukarnia „Kurjera Lwowskiego“.